

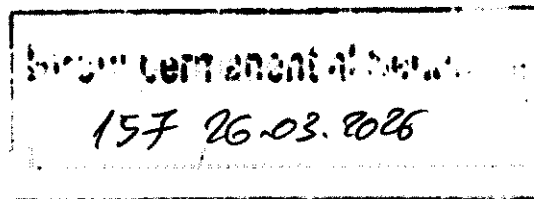

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/2410/2026 din data de 24.03.2026

Domnului Mario Ovidiu OPREA
Secretarul general al Senatului
Parlamentul României

Stimate domnule secretar general,

157 2026

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/571 din data de 9 februarie 2026, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea avizării, *Propunerea pentru completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în vederea informării debitorului asupra prescripției dreptului de a obține executarea silită (b17/03.02.2026)*, vă comunicăm faptul că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 19 martie 2026 a Comisiei nr. 1 – reunită - „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014), astfel că nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Propunerea legislativă a fost analizată de comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii din perspectiva exprimării unui punct de vedere, reținându-se următoarele:

Având în vedere că modificările legislative propuse vizează materia prescripției dreptului de a obține executarea silită, propunerea legislativă a fost analizată prin prisma integrării în sistemul normativ în vigoare, ținând cont de faptul că regimul juridic al prescripției extinctive este reglementat atât de dispozițiile Codului civil, cât și de cele ale Codului de procedură civilă.

În concret, legiuitorul urmărește introducerea unor norme de protecție în favoarea debitorilor, prin introducerea unei obligații corelative în sarcina creditorilor de a transmite o informare, anterior declanșării executării silite, prin care debitorii să fie încunoștințați cu privire la termenul de prescripție, data începerii curgerii termenului de prescripție, data împlinirii acestuia, precum și cu privire la dreptul debitorilor de a invoca prescripția în orice fază a executării silite.

Deși se precizează în expunerea de motive că nu se intenționează modificarea naturii juridice a prescripției extinctive - instituție de ordine privată lăsată la latitudinea părții

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

interesate, comisia de specialitate a reținut că, în realitate, prin normele propuse, este vizată o modificare a regimului juridic aplicabil prescripției extinctive, în sensul de a i se oferi valențe de ordine publică în cadrul procedurilor de executare silită, fără a se distinge după cum debitorii sunt persoane fizice sau persoane juridice, de drept public sau de drept privat.

Or, din această perspectivă, s-ar produce în mod indirect o schimbare a fizionomiei juridice a prescripției extinctive, prin reîntoarcerea la concepția reglementării anterioare reprezentate de dispozițiile Decretului nr. 167/1958 privitor la prescripția extintivă. În actuala concepție legislativă, prescripției i-a fost conferit un caracter dispozitiv, fiind reglementată în Codul civil prin norme ce pot fi considerate de ordine privată, spre deosebire de regimul imperativ, de ordine publică, pe care îl consacra reglementarea anterioară. Acest caracter dispozitiv al noilor norme a fost remarcat și de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, care, prin Decizia nr. 1/2014, a arătat că, într-o viziune diametral opusă față de cea a Decretului nr. 167/1958, *„legiuitorul actual a reglementat prescripția extintivă ca instituție de ordine privată care nu mai operează de plin drept, ceea ce produce consecințe asupra duratei termenelor de prescripție, care nu mai sunt imperative, ci, în anumite marje, pot rămâne la disponibilitatea părților, recunoașterii posibilității renunțării la prescripție ori a încheierii de convenții prin care să se modifice cursul prescripției, prin fixarea începutului acesteia, ori a cauzelor legale de suspendare sau întrerupere, a sferei persoanelor care se pot prevala de faptul împlinirii acesteia, a condițiilor și limitelor procedurale în care excepția prescripției ar putea fi invocată etc. (...)”*.

Pe de o parte, comisia a apreciat că, prin introducerea acestor obligații de informare în sarcina creditorilor, s-ar produce un schimb de roluri între părți, în sensul că însuși creditorul se vede pus în situația de a acționa în contra propriilor interese, de a formula apărări pentru debitorul său, ceea ce se poate considera o atingere disproporționată adusă dreptului său de creanță.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 2.512 alin. (1) din Codul civil, *„prescripția poate fi opusă numai de cel în folosul căruia curge, personal sau prin reprezentant”*. De asemenea, art. 707 (intitulat *„Efectele împlinirii termenului de prescripție”*) din Codul de procedură civilă prevede că *„prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate”, iar „prescripția stinge dreptul de a obține executarea silită și orice titlu executoriu își pierde puterea executorie”*.

Potrivit principiului de drept *nemo censetur ignorare legem*, debitorii nu se pot prevala de necunoașterea legii, în condițiile în care normele în vigoare care reglementează regimul juridic al prescripției extinctive sunt clare, previzibile și accesibile.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

În acest sens, comisia de specialitate a făcut trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 156/2023, în care instanța de contencios constituțional a constatat că *„nu se induce vreo diferențiere între cetățeni, procesul civil fiind caracterizat de principiul disponibilității, în virtutea căruia părțile pot alege mijloacele procedurale pe care să le utilizeze, în deplină cunoștință, în considerarea adagiului nemo censetur ignorare legem, care introduce prezumția cunoașterii legii.*

În temeiul celor expuse anterior, comisia de specialitate a apreciat că propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma actuală.

Cu deosebită considerație,

Judecător Andreea Simona UZLĂU
Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011